

skulde understøtte Oprettelsen af et saadant Folkebibliothek, og allermindst vilde jeg foreslaae det her i Kjøbenhavn, hvor jeg har den Overbeviisning, at der er Kræfter nok tilstede, som baade kunde og burde sørge for Oprettelsen af en saadan Anstalt, men jeg mener, at naar der viser sig en alvorlig Villie til at faae noget Saadant igang, forbundet med Opoffrelse af Kraft, Tid og Penge, baade fra den arbejdende Klasses og deres Side, som interessere sig for den og ville den vel, saa kunde det vel ogsaa tænkes, at der paa en kommende Finantslov kunde blive opført et lidet Tilskud fra Statens Side i dette Niemed i Analogi med den Understøttelse, Staten mange andre Steder giver dem, der vise, at de have en alvorlig Villie til at fremme en eller anden Sag der- ved, at de selv bidrage til den. Under A. m. Redningsvæsenet, findes atter opført en Assistent; han er næsten ligesom den evige Rosaf i den russiske Rapport; han dukker altid frem igjen; men da den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) igaar har omtalt dette Punkt, skal jeg ikke ytre mig videre derom. Hvad angaaer A. s., Landbohøjskolen, da kan jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, jeg ogsaa har fremfat i de tidligere Aar, at det er en urigtig Fremstilling, naar der staaer, at Statens Tilskud til Landbohøjskolen er 34,154 Rdl. 7. ø., thi det er i Virkeligheden 45,204 Rdl.; de 10,000 Rdl., der ere holdte indenfor Linien, som komme fra Sorø Akademi, komme i Virkeligheden fra Statens Midler ligesom de andre Udgifter. Hvad § 9 angaaer, har jeg kun een Bemærkning at gjøre, nemlig angaaende den forøgede Betaling, som Entreprenuren for Dampskibsarten paa Island har faaet. Der er gjort den Bemærkning, at han havde Lov til at opsigte sin Contract, og at man kunde risikere, at han vilde benytte sig af sin Ret, naar man ikke vilde give ham en forøget Sum. Seg troer imidlertid ikke, det forholder sig saaledes, thi denne Mand er contractmæssig forpligtet til at afbetale Staten 10,000 Rdl. om Aaret af det Laan, som han fik i 1859; men det forstaaer sig, dersom det paa den anden Side er rimeligt, at han faaer en saadan forøget Betaling, saa bør han ogsaa have den.

Hvad § 10 angaaer, da finde vi under C. 1., det store kongl. Bibliothek, opført til Bøger: 9,000 Rdl. Det har glædet mig, at den høitagtede Minister iaar har forlangt et forøget Beløb til dette Niemed, thi det Beløb, der tidligere var normeret, var virkelig utilstrækkeligt til paa en ordentlig Maade at forsyne denne store Bogsamling; men jeg skal dog til- lade mig, saavel med Hensyn til dette Biblio- thek, som med Hensyn til andre Samlinger for Kunster og Videnskaber, at gjøre et Par Be- mærkninger. For det Første synes det nu, da vi ere komne til at see klart i Tingene, at have viist sig, at de Bidrag, som ydes af Sta- ten til forskjellige videnskabelige og kunstneriske Anstalter, ikke staae i rigtigt Forhold til deres Betydning for Folket og Videnskaben. Naar der er normeret 9,000 Rdl. til Bøger til det store kongelige Bibliothek og der kun er nor- meret 1990 Rdl. til Anskaffelsen af slige Sager til Universitetsbibliotheket, saa forekommer det mig at være formeget, naar Udgifterne til de nordiske Udsager andrager 5,384 Rdl.

Dernæst vil jeg henstille til den høitagtede Minister, om der ikke nu kunde gjøres nogle smaa Forandringer, men som dog have deres Betydning. For det Første skal jeg henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa, om ikke Vedtægten ved Universitets-Bibliotheket, ifølge hvilken ingen Anden end Studerende kunne faae Bøger tillaans, maatte blive forandret. Det er vel saa, at de humane og dygtige Be- styrere ved bemeldte Bibliothek aldrig have overholdt den, men paa den anden Side kan man sige, de skulle overholde den, thi naar der er en Anordning, skal den overholdes, men jeg skal rigtignok ikke nægte, at det forekommer mig at være paa Tiden, at den bliver ophævet. Hvad dernæst Ræsetiden angaaer, da er denne ansat til om Midtdagen, og dette er for Mange en meget slem Tid. Seg vil i saa Henseende blot gjøre opmærksom paa, at de ærede Herrer, der sidde her i Rigsdagen, i Reglen ville være af- skaarne fra at benytte Ræsesalen. Det Samme gjælder med Hensyn til alle Rævere, som man dog skulde synes trængte dertil, og ligeledes om alle Embedsmænd i Ministerierne, der netop ere beskæftigede paa den Tid, Ræsesalen er åben. Det vilde vistnok være hensigtsmæssigt,